

Chương 33

Vụ Mang Mang liếc nhìn cửa thư phòng, móc điện thoại ra, cảm thấy thế giới mạng vẫn tốt hơn.

Đang là ban đêm, một đám phụ nữ đều rảnh rỗi, tiếp tục truy hỏi đối tượng xem mắt của Vụ Mang Mang là ai.

Long Tú Quyên đã bắt đầu nói mát mẻ rằng Vụ Mang Mang đang nói dối để lừa mọi người.

Vụ Mang Mang lúc này, cũng mong rằng mình nói dối thật.

Cô ném điện thoại lên sofa, chạy đến phòng Lộ Tù trong tâm trạng âm ức, lục lọi một hồi trong tủ quần áo của anh, chọn một chiếc áo sơ mi màu xanh thẫm của Lộ Tù và một chiếc quần thoải mái bằng ka ki, rồi tìm kéo để bắt đầu cắt xén.

Quần dài cắt thành quần ngắn, đeo thắt lưng vào giống như một chiếc quần váy ngắn. Áo sơ mi cũng đem cắt ngắn bớt, phía trước rốn còn thắt nơ lại.

Còn phía sau thì cô mặc kệ.

Vụ Mang Mang đến phòng khách lần trước tắm rửa, đáng thương cho cô không dám “chơi một không quần”, chỉ có thể giặt quần lót trong nhà tắm, rồi lấy máy sấy tóc ra sấy khô.

Còn về bra thì để tự sinh tự diệt đi.

Cũng may áo sơ mi rộng rãi, màu sắc lại đậm nên dù không mặc ra cũng không lộ hàng.

Vụ Mang Mang làm xong xuôi mới xuống lầu, Lộ Tù đã ngồi trong phòng khách, lặng lẽ nhắm mắt nghỉ ngơi.

Nghe động tĩnh, Lộ Tù mở mắt ra nhìn Vụ Mang Mang, chỉ cảm thấy phụ nữ có lẽ bẩm sinh đã có năng khiếu cắt may rồi.

Thực ra anh cũng không chịu nghĩ, Vụ Mang Mang đã chơi búp bê Barbie từ nhỏ, thay đồ cắt may là sở trường của cô.

Nhưng ánh mắt khen ngợi của Lộ Tù vẫn làm Vụ Mang Mang thấy vui. Cô thâm cảm thán một câu, ông già Lộ Tù đúng là có ma lực đặc biệt, khi anh

chăm chú nhìn bạn, bạn sẽ cảm thấy giống như mình đã thu hút toàn bộ sự chú ý của thế giới vậy.

Vụ Mang Mang bất giác ưỡn thẳng lưng, để che giấu gương mặt đang nóng lên, cô hồ hững gạt đầu với Lộ Tuyền rồi quay người đi đến tủ lạnh nhà bếp, rót một ly sữa.

Sữa mát lạnh trôi xuống dạ dày, Vụ Mang Mang vừa đi vừa uống rồi ngồi xuống sofa đơn chếch một bên của Lộ Tuyền, nghe anh nói: “Em có thể ngồi gần anh một chút.”

Ai thèm chứ?

Nói cứ như hoàng đế vậy, trong đầu Vụ Mang Mang diễn một cảnh, sau này anh sẽ dùng giọng điệu ban ơn để nói, “Em có thể lên giường của anh, em có thể sinh con cho anh, em có thể...”

Vụ Mang Mang dùng mu bàn tay lau vệt sữa ở mép, dù sao thô lỗ thì cứ thô lỗ thôi, Lộ Tuyền nhìn quen thì nhìn, không quen thì càng tốt.

Nếu đã hẹn hò thì cũng không nên che giấu thói quen nữa, nếu không cứ giả vờ giả vịt thì khi kết hôn sẽ lộ tẩy hết.

“Em thích ngồi đây cơ”, Vụ Mang Mang như một đứa trẻ nổi loạn, chinh lại tư thế ngồi, hai chân gác lên tay vịn sofa, đung đưa trong không khí, sau đó nhìn Lộ Tuyền, “Bệ hạ, em có thể chơi điện thoại không?”

Lộ Tuyền nhìn Vụ Mang Mang nửa phút, sau đó đứng lên vào nhà bếp lấy nước uống.

Vụ Mang Mang dâng lên cảm giác tự hào “bà đây không sợ anh”, cuối cùng đã có hứng xem Weibo.

Nhóm bạn đã không còn bàn tán đến chuyện Vụ Mang Mang xem mắt nữa, bắt đầu thảo luận về vũ hội ở Lộ Viên vào đêm Giáng Sinh.

Vũ hội Giáng Sinh ở Lộ Viên đã mở ra gần một trăm năm, xem như là một truyền thống mừng Giáng Sinh nổi tiếng trong thành phố, giống như mọi người quen xem chương trình đêm Giao thừa vậy.

Lộ Viên nghe tên đã biết có liên quan đến gia đình họ Lộ.

Nghe nói bà cố của Lộ Tuyền là một thực nữ nước Anh, thời ấy họ thích tổ chức trà hoa và vũ hội gì đó, thế là đã mở ra truyền thống vũ hội Giáng Sinh ở Lộ Viên.

Những người được mời tới đều là những thực nữ danh giá hiếm hoi trong cả nước, không giới hạn ở thành phố này, nên có thể thấy là thiệp mời của nó khó lấy được vô cùng.

Vũ hội Giáng Sinh ở Lộ Viên đã trở thành một sản nghiệp, có tổ chức chuyên nghiệp ở phía sau phụ trách, người phụ trách hiện nay là cô Lộ Gia Nam của Lộ Tùy, cũng là một nhân vật rất nổi tiếng.

Hàng năm Lộ Gia Nam đều tổ chức gây quỹ từ thiện, tiền quyên góp được bao giờ cũng là lớn nhất, đêm hội ngôi sao từ thiện cũng xem như là một việc trọng đại trong giới, những ngôi sao nổi tiếng không ai là không có mặt.

Một việc lớn như vậy, những người như Vụ Mang Mang đương nhiên sẽ không được tham dự, cả đám bạn của cô cũng chẳng ai được mời.

Nhưng năm nay thì khác.

Long Tú Quyên nói năm nay cô ta sẽ có được một tấm thiệp mời, đương nhiên là nhờ phúc của vị hôn phu cô ta.

Vụ Mang Mang bất giác quay sang nhìn Lộ Tùy đang xem cô phiếu hoặc tin tức tài chính bằng imac, trong lòng bất giác dâng lên một cảm giác hư vinh thỏa mãn.

Nếu cô thực sự hẹn hò với Lộ Tùy thì chắc cũng có thể nhận được thiệp mời nhỉ?

Lỡ như bất hạnh gả cho Lộ Tùy, không chừng còn có thể nhảy trong vũ hội Giáng Sinh của Lộ Viên nữa.

Nghĩ thế, vòng sáng ma lực của Lộ Tùy hình như lại sáng hơn một chút, Vụ Mang Mang đành thừa nhận rằng hẹn hò với người đàn ông như anh thực sự đã nâng cao giá trị bản thân lên rất nhiều.

Siêu thỏa mãn lòng hư vinh!

Nghĩ đến đó, Vụ Mang Mang lại thấy thực ra quen Lộ Tùy không hề thiệt thòi, dù sao cô đã không muốn làm gái ế từ lâu rồi. Lộ Tùy tuy hơi lớn tuổi nhưng bây giờ đang độ tuổi sung mãn nhất, có vóc dáng có nhan sắc, đúng là không ấy ấy thì hơi phi.

Hơn nữa Vụ Mang Mang muốn tìm một người có kinh nghiệm phong phú để học hỏi lần đầu cũng sẽ không đau lắm.

Nghe nói phụ nữ vừa “ấy ấy” đều không mấy biết hưởng thụ, đàn ông già thể lực kém một chút thì vừa đủ, nếu gặp phải một anh một đêm mấy lần bùng bùng khí thế thì đúng là chịu tội.

Vụ Mang Mang sực nhớ ra một chuyện, vội cất điện thoại, ngồi xếp bằng cạnh Lộ Tỳ, anh ngẩng lên nhìn cô.

Vụ Mang Mang vẫn chưa quen nhìn anh ở khoảng cách gần thế này, cơ thể bất giác ngửa ra sau, rồi đặng háng hỏi: “Nói thế thì, anh được coi là bạn trai em rồi nhỉ?”

Lộ Tỳ “ừ” một tiếng, khước môi lộ nét cười, “Rốt cuộc em không cần gọi anh là bác rồi.”

Hai người đều nghĩ ngay đến chuyện “BF”, Vụ Mang Mang cũng thấy mắt mất, “Lúc đó không biết tài khoản kia là Đồng Khả Khả, em nói thế thực ra là để tiến một bước dò đoán thân phận đối phương thôi.”

Lộ Tỳ lại “ừ” một tiếng.

Vụ Mang Mang cầm điện thoại gõ gõ vào cằm, quay sang nhìn Lộ Tỳ rồi hỏi: “Sao anh lại đi xem mắt?”

Lộ Tỳ cất imac đi, “Người lớn rất thích làm mai cho anh.”

“Thế trước kia anh đi xem mắt bao lần rồi?” Vụ Mang Mang vốn dĩ tò mò muốn tìm hiểu chuyện về Lộ Tỳ.

Lộ Tỳ im lặng không nói.

Tốt thôi, Vụ Mang Mang cố kiềm chế cơn nhiều chuyện của mình, “Lúc anh nhìn thấy người trong hình là em, không thấy hai người quen biết nhau mà xem mắt thì lạ lùng lắm sao?”

“Cũng tạm”, Lộ Tỳ đáp.

“Nên thực ra anh có tình cảm với em đúng không?” Vụ Mang Mang truy hỏi, “Từ lúc nào mà anh phát hiện...”

Phụ nữ có lúc thực sự rất lắm mồm, cũng may đàn ông đã thông minh phát minh ra động tác “hôn”.

Đối với Lộ Tỳ, đây hoàn toàn là động tác để chặn đôi môi xinh đẹp của phụ nữ mà không làm họ mất hứng.

Vụ Mang Mang không chút chuẩn bị, bị Lộ Tỳ hôn trúng, mắt cô còn giữ trạng thái mở to, nhất thời không biết có nên nhắm lại hay không.

Nụ hôn của Lộ Tuyền rất dịu dàng, nhẹ nhàng áp lên môi cô, đầu lưỡi liếm láp từng chút một.

Đó là sự trải nghiệm dịu dàng và được bảo vệ, mi mắt Vụ Mang Mang đã không nhấc lên nổi, cơ thể cũng bắt đầu nhũn ra.

Nhưng giây sau đó, đúng lúc Lộ Tuyền định tách răng cô ra thì Vụ Mang Mang đẩy anh ra ngay.

Với kinh nghiệm phong phú của Vụ Mang Mang, kỹ thuật hôn của chú Lộ rất tuyệt, nhưng chỉ có điều thiếu nhẫn nại, quá gấp gáp.

Mới lần đầu hôn mà lại muốn hôn lưỡi rồi, đúng là nằm mơ!

Tay Vụ Mang Mang che miệng, nhanh chóng dịch ra xa Lộ Tuyền, “Không được không được, thế này thì nhanh quá!”

Có những nguyên tắc có thể thỏa hiệp, có những nguyên tắc tuyệt đối không thể!

Vụ Mang Mang hôm nay đã thỏa hiệp một lần rồi.

Theo kinh nghiệm xem mắt trước kia của cô, dù hai bên thích nhau thì cũng phải có quá trình xem xét, chưa từng có chuyện ngay hôm đó đã xác định mối quan hệ nam nữ.

Đây đã xem như là thỏa hiệp vì Lộ Tuyền rồi.

Nên nguyên tắc kia tuyệt đối không thể phá vỡ.

“Chúng ta mới hẹn hò, không thể như thế. Chỉ ít sau một tuần mới được nắm tay, sau hai tuần anh mới có thể hôn trán em. Một tháng sau mới xét đến việc hôn nhau, trong ba tháng tuyệt đối đừng nghĩ đến tiến triển mang tính thực chất.” Ngón trỏ của Vụ Mang Mang lắc lắc trước mặt Lộ Tuyền.

“Đây là nguyên tắc của em”, Vụ Mang Mang bổ sung.

“Anh tôn trọng nguyên tắc của em”, Lộ Tuyền gật đầu, “Chuyện ban nãy anh rất xin lỗi.”

Hừm, dễ dàng được tôn trọng thế sao, Vụ Mang Mang cảm thấy có chút không tiếp nhận được.

Khó tránh khỏi bắt đầu nghi ngờ sức hấp dẫn và con người mình.

Mà lúc đó, điện thoại di động của Lộ Tuyền đổ chuông.

Người gọi tới chính là người mà Vụ Mang Mang mới nghe đến ban nãy - Lộ Gia Nam, cô của Lộ Tùy.

Đương nhiên Vụ Mang Mang không biết đối phương là đại thần phương nào, nhưng Lộ Tùy nghe điện thoại không đi nơi khác, nên Vụ Mang Mang đã quang minh chính đại ngồi cạnh nghe ké.

Có điều Vụ Mang Mang vẫn chuyển sang ngồi ở sofa đơn kế bên, bắt đầu nghịch điện thoại để chứng tỏ con người cô thực ra rất tôn trọng sự riêng tư của người khác.

“Nghe nói hôm nay con đi xem mắt hả? Trước kia kén chọn làm gì, bây giờ lại rơi vào cảnh phải đi xem mắt.” Lộ Gia Nam châm chọc Lộ Tùy, “Nhưng cũng tốt, xem như con đã nghĩ thông rồi, dù con giỏi giang thế nào thì cũng phải cần một người phụ nữ chăm sóc chứ, đúng không?”

“Có gì không ạ?” Lộ Tùy như không nghe thấy bài diễn văn dài lê thê của Lộ Gia Nam.

“Xem mắt thành công không? Nghe nói con xem xong hình người ta đã đồng ý.” Lộ Gia Nam đùa.

“Thành rồi.” Lộ Tùy nhìn Vụ Mang Mang, không có ý che giấu.

Tại Vụ Mang Mang luôn đóng lên, miễn cưỡng nghe thấy bên kia đầu dây là giọng phụ nữ, dịu dàng nhẹ nhàng nhưng hơi trầm, hại cô không nghe rõ.

Nhưng Lộ Tùy nói “thành rồi” là ý gì? Sao lại nhìn sang cô?

Trong tích tắc Vụ Mang Mang đoán có lẽ đối phương là họ hàng của anh.

Lộ Gia Nam lại hỏi: “Thế vũ hội Giáng Sinh năm nay con và cô bé ấy cùng nhảy mở màn, thế nào?”

Câu này của Lộ Gia Nam không phải hỏi chơi, nếu Lộ Tùy đồng ý nhảy mở màn cùng cô bạn gái đó thì tức là đã chắc chắn với đối phương rồi.

Thế thì thái độ của người nhà họ Vụ đối với bạn gái anh sẽ khác hoàn toàn, đệ nhất phu nhân tương lai của Lộ Thị không thể để chậm trễ được.

“Để con xem thế nào đã”, Lộ Tùy nói gọn.

Lộ Gia Nam tỏ ra thất vọng, còn tưởng lần này Lộ Tùy đã tìm thấy chân mệnh thiên nữ rồi chứ.

“Thế thì tùy con”, Lộ Gia Nam cúp máy, nhưng trước đó không nhịn được lại nói: “Lộ Tùy, con là con trai độc nhất ba đời đó, độc nhất đó.”

Lộ Tuyền đáp nhẹ bằng: “Con đã đông lạnh tinh trùng rồi, sẽ không để nhà họ Lộ tuyệt hậu đâu.”

Vụ Mang Mang gật gù, kỹ thuật bây giờ rất tốt, không nhân lúc chất lượng tốt mà trữ đông tinh trùng thì tiếc quá.

Ngay cả sếp Vụ ở nhà Mang Mang cũng đã đông lạnh tinh trùng, vì nhà họ Vụ hiện nay chỉ có Vụ Đản Đản là con trai, nói một câu khó nghe là lỡ như ngày nào đó có chuyện không may xảy ra, tinh trùng của sếp Vụ chất lượng kém đi, không sinh nổi đứa thứ hai thì nhà họ Vụ coi như mất.

Ngay cả Vụ Mang Mang cũng sớm có ý thức về nguy cơ đó năm hai mươi tư tuổi đã đi đông lạnh trứng rồi.

Tư duy của Vụ Mang Mang lại bay đến chỗ trọng đông lạnh của cô kết hợp cùng tinh trùng đông lạnh của Lộ Tuyền.

Đến khi cô định thần lại thì Lộ Tuyền đã cúp máy.

“Điện thoại của em kìa”, Lộ Tuyền nhắc Vụ Mang Mang.

“Bà Liễu nói chuyện thật vô lý, ai bảo là nữ không bằng nam, đàn ông đánh trận biên cương, đàn bà con gái thêu hoa trong vườn...” Vụ Mang Mang nghe thấy nhạc chuông phát giọng hát hí kịch lạc điệu của mình thì vội vã nghe máy.

Từ khi chuông điện thoại bị Vụ Đản Đản làm bại lộ, Vụ Mang Mang đã ghi âm lại một đoạn cho bà Liễu.

Vụ Mang Mang không thoải mái như Lộ Tuyền, cô cầm điện thoại đi ra ngoài, đến một góc mới nghe máy, “Bà Liễu à, chưa gì đã sốt ruột hỏi tiền triển rồi sao?”

“Nói nhảm, mau khai ra đi.” Bà Liễu là người thẳng tính.

“Thành công rồi.” Vụ Mang Mang đặc biệt ngắn gọn.

“Người ta thế nào? Bao giờ đưa về cho mẹ xem, mẹ còn chưa rõ gia cảnh cậu ta.” Bà Liễu có vẻ lo lắng.

“Làm gì mà ra mắt phụ huynh sớm thế? Yên tâm đi, nhiều tiền lắm, chắc chắn sẽ nuôi con được.” Vụ Mang Mang nói, “Lúc ly hôn cũng sẽ rất hào phóng, không bớt tiền chu cấp cho con đâu.”

Đây là lời Vụ Đản Đản nói.

“Phi, nói gì mà xui xẻo vậy.” Bà Liễu lại hỏi, “Tối nay con có về không, chị Vương hầm cho con canh hạnh nhân bách hợp gan heo đây.”

“Không về, con đến nhà anh ấy qua đêm.” Vụ Mang Mang hờ hững nói.

Bà Liễu lập tức kinh hãi kêu lên, “Vụ Mang Mang, mẹ dạy dỗ con thế nào hả?”

Vụ Mang Mang thầm nói, mẹ có dạy con không?

“Bây giờ đàn ông có tiền đều là hàng hiếm, con cũng vì muốn nhanh chóng túm được anh ấy thôi mà.” Vụ Mang Mang diễn rất thật, “Được rồi, không nói với mẹ nữa, anh ấy tắm xong sắp ra rồi.”